

Kéri Ferenc: Kutyaabaj, macskajaj

vígjáték (8 oldal)

Miklós – magányos nyugdíjas

Miki – Miklós fia

Saci – Miki felesége

Pötyi – Miklós szomszédja, szeretője

Adolf – Miklós kutyája

Cili – Miklós macskája

Színhely: Szoba tévével, fotellel, asztallal, székekkel. Esetleg karácsonyfa.

1. jelenet

ADOLF: *(Miklóshoz.)* Ha most elkezdesz Pötyi néniről beszélni a szomszédból, én rögtön kimegyek háyni.

CILI: Hányhatsz helyettem is.

MIKI: *(Adolfhoz.)* Mit te gondolsz, ki te vagy? Volt beleugatni?

ADOLF: Nézd mán, most jött ide, és már játssza a nagyságos urat. Kisfiú vagy te itten, baszkikám.

MIKI: Mi ütött ebbe a kutyába? Most mit ugat?

MIKLÓS: Mondtam már, nem bírja a szagodat.

MIKI: Na, de apa! Ma már fürödtem.

MIKLÓS: Az ember szagot.

MIKI: Sose volt kutyám. Honnan kéne nekem ezeket tudnom?

ADOLF: Na, kisfiú, jobb, ha meghúzod magad, s nem ugatsz bele mindenbe.

MIKLÓS: Na, most már elég, hogy beleugatsz mindenbe. Mars a helyedre! *(Adolf félrevonul Cilivel.)*

CILI: Gyere, hagyjuk őket ömlengeni.

ADOLF: Mi az az ömlengés?

CILI: Mit tudom én.

ADOLF: Akkor miért használod?

CILI: Ez jött a számra.

MIKLÓS: *(Kis szünet után.)* Hol is tartottunk?

SACI: A nőnél.

MIKI: De, drágám, azzal már végeztünk. Mindenkinek lehetnek titkai. Jó is van ez így.

MIKLÓS: Húsz éve is az volt a baj, hogy túl kíváncsi voltál. Emlékezz csak!

MIKI: Na, jól van, apa, ne hánytorgassuk fel a múltat. Most itt vagyunk, és ez a lényeg.

MIKLÓS: Nektek.

MIKI: Miért, te nem örülsz, hogy itt vagyunk?

MIKLÓS: Örüljek?

MIKI: Gondold csak át, nem-e jobb lenne, ha örülnél?

MIKLÓS: Jó, akkor örülök. De tényleg.

SACI: Én egy kicsit magatokra hagylak benneteket.

MIKLÓS: Hova, hova?

SACI: Tennék egy két betűs kitérőt.

MIKLÓS: Ei?

SACI: Nem el, hanem WC. Ott van ahol volt? *(Miklós bólogat. Saci indulna ki.)*